

ספור יציאת מצרים לפי המש שמוזת

קראי את התקציר של כל פרק ועני על השאלות שאחריו.

פרק א'

1 קם מלך חדש במצרים שלא הכיר את יוסף ואת בני ישראל. פרעה הכריח את בני ישראל להיות לו לעבדים. הוא מרר את חייהם בעבודה קשה, בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה. פרעה צוה על השוטרים "כל הברן הילוד היאורה תשליכוהו".

5 ליוכבד ולעמרם נולד בן, שלושה חודשים הצפינה - יוכבד את בנה, אך לא יכלה להסתירו עוד.

לקחה יוכבד תיבה, מרחה אותה מבחוץ בזפת ורפדה אותה מבפנים. השכיבה יוכבד בתיבה את בנה הקטן ואת התיבה שמה על פני מי היאור.

מרים אחות הילד לא עזבה את המקום. היא עמדה מרחוק לראות מה יקרה לאחיה הקטן.

10 באותה שעה יצאה בת פרעה לרחץ היאור, פאשר נכנסה למים ראתה את התיבה. הושיטה בת פרעה את ידה אל התיבה והציצה לתוכה - והנה ילד יפה עינים שוכב בתיבה.

ראתה הילד את בת פרעה ופרץ בבכי.

רחמה עליו בת פרעה ואמרה: "רעב הוא המסכן, לכן הוא בוכה".

מרים נגשה אל בת פרעה ואמרה לה: "האלף לקרוא לך למינקת מן העבריות?"

15 אמרה לה בת פרעה: "לכי!"

הלכה מרים והביאה את יוכבד אמו של הילד.

ובת פרעה אמרה לה: "קחי את הילד הזה לביתך והניקי אותו עד אשר יגדל,

אחר תביאי אותו אלי לארמון המלך".

רבה היתה השמחה בבית עמרם, פאשר יוכבד חזרה הביתה והתינוק בזרועותיה.

20 פאשר גדל הילד, הביאה אותו אמו לבת פרעה והוא היה לה לבן.

בת פרעה קראה את שמו: "משה" כי אמרה: "מן המים משיתיהו".

עבודת הפרק א'

1. מי המלך שהפך את בני ישראל להיות עבדים ומה הוא צנה עליהם? שורה 1 ו 4

2. בשורה 5 רשומה המילה הצפינה מה פרוש המילה?
 א. הלבישה. ב. טפלה. ג. החביאה. ד. צפתה
 3. מדוע היתה צריכה יוכבד להצפין את בנה הקטן?

4. האם לדעתך בת פרעה ידעה שהתינוק מבני ישראל? שורה 20 ו-21

5. תעודת זהות למשה:

שם אמו: _____ שם אביו: _____ שם אחותו: _____

שם אמו החורגת: _____ מקום מגוריו אחרי שנגמל: _____

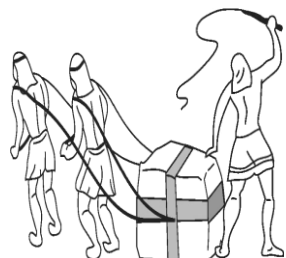
פרוש שמו: _____ שיך לעם: _____

6. סדר את המשפטים הבאים לפי סדר הופעתם בסיפור.

- יוכבד הכינה תיבה כדי לשים בה את התינוק שנולד.
- מרזם אמרה לבת פרעה: "האלך לקרוא לך למינקת מין העבריות?"
- בת פרעה יצאה לרחץ וראתה את התיבה.
- מרזם אחות היילד עמדה מרחוק לראות מה יקרה לאחיה הקטן.
- ובת פרעה אמרה ליוכבד: "קחי את היילד והניקי אותו עד שיגדל"
- יוכבד שמה את התיבה ואת בנה הקטן על פני מי היאור.
- ליוכבד ולעמרם נולד בן.

פְּרֻק ב'

1 גדל מִשֶּׁה וְיָצָא מִן הָאֲרָמוֹן וּבָא אֶל אָחִיו הָעִבְרָיִים. רָאָה אוֹתָם עוֹבְדִים בַּפָּרֶז, וְשׁוֹטְרֵי פְרָעָה מְצַלִּיפִים בָּהֶם בְּשׁוֹטִים. רַחֵם עֲלֵיהֶם מִשֶּׁה מְאֹד.
 יוֹם אֶחָד רָאָה מִשֶּׁה, אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עִבְרִי, הַתְּנַפֵּל מִשֶּׁה עַל הַמִּצְרִי וְהַרְגוֹ.
 לְמַחֲרַת רָאָה מִשֶּׁה אִישׁ עִבְרִי רָשָׁע מִכָּה אִישׁ עִבְרִי,

5 שָׁאַל אוֹתוֹ מִשֶּׁה: "לָמָּה תִּכֶּה רָעָד?"
 עָנָה לוֹ הָרָשָׁע: "הַלְהַרּוֹג אוֹתִי אַתָּה רוֹצֵה כְּפִי שְׁהַרְגַת אֶת הַמִּצְרָיִם?"
 וְאִזּוֹ יָדַע מִשֶּׁה שֶׁהַדָּבָר נוֹדַע לְפְרָעָה. וּפְרָעָה רוֹצֵה לְהַרּוֹג אוֹתוֹ.

מִשֶּׁה בָּרַח מִמִּצְרַיִם לְאֶרֶץ מִדְיָן.
 בְּמִדְיָן הִתְחַתֵּן מִשֶּׁה עִם צְפוּרָה וְעָבַד כְּרוּעָה צָאן.
 10 יוֹם אֶחָד רָאָה מִשֶּׁה בְּמִדְבָּר מַחְזָה מוֹזֵר: שֵׁיחַ - סִנְיָה, וְהַסִּנְיָה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ וְאֵינְנוּ נִשְׂרָף.
 נָגַשׁ מִשֶּׁה לְרֵאוֹת מָה הַפְּלֵא הַזֶּה וְהִנֵּה שָׁמַע קוֹל מִתּוֹךְ הַסִּנְיָה: "מִשֶּׁה! מִשֶּׁה!"
 "הִנְנִי!" - עָנָה מִשֶּׁה.

"שֶׁל נִעְלִידָה מֵעַל רִגְלֶיךָ, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קוֹדֵשׁ הוּא!"
 נִבְהַל מִשֶּׁה וְהִסְתִּיר אֶת פָּנָיו, כִּי פָחַד לְהַבִּיט.
 15 אִזּוֹ נִשְׁמַע הַקּוֹל שׁוֹב: "אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב. רָאִיתִי אֶת הַסִּבֵּל שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּמִצְרַיִם וְשָׁמַעְתִּי אֶת צַעֲקוֹתָם. לָךְ אֵל פְּרָעָה וְאָמַר לוֹ: ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אוֹתִי אֵלֶיךָ
 לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם!"
 מִשֶּׁה עָנָה: "אֲנִי? מִי אֲנִי? מִי יֶאֱמִין לִי שֶׁה' שְׁלַח אוֹתִי?"

נָתַן ה' לְמִשֶּׁה מַסְפָּר אוֹתוֹת כְּדִי שֶׁיִּדְעוּ שֶׁה' שְׁלַח אוֹתוֹ.
 20 ה' אָמַר לְמִשֶּׁה לְזָרֵק אֶת הַמַּקֵּל עַל הַרְצָפָה, וְהַמַּקֵּל הִפָּזַר לְהִיּוֹת נָחָשׁ.
 ה' אָמַר לְמִשֶּׁה לְשַׁפּוֹד מִים עַל הָאֲדָמָה, וְהַמַּיִם הִפְכוּ לְדָם.
 ה' אָמַר לְמִשֶּׁה: "הַרְאֵה לָהֶם אֶת הָאוֹתוֹת, וְהֵם יֶאֱמִינוּ לָךְ."

"אָבֵל", אָמַר מִשֶּׁה, "אָבֵל אֲנִי מִגִּמְגוֹם אֵיךְ אֲדַבֵּר עִם פְּרָעָה?"
 "אֵל תִּדְאָג", עָנָה ה' "אֲחִידָה אֶהְרֹן יִלְדָה אֶתְּךָ. אֲנִי אֲדַבֵּר אֶתְּךָ, וְאֶהְרֹן יֹאמַר לְפְרָעָה מָה
 שְׁאַתָּה תֹאמַר לוֹ."

עבודת הפרק ב'

1. מה הרגיש משה כשראה שבני ישראל עבדים? שורה 2

2. בשורה השנייה רשומה המילה מצליפים מה פרוש המילה?
 א. משחקים. ב. מכים ג. מרגיזים ד. עובדים

3. מדוע נאלץ משה לברח ממצרים? שורות 5-7

3. מה המחזה המוזר שראה משה?
 שורות 10-11

4. מה התפקיד שנתן ה' למשה?
 שורות 16-17

5. מהם האותות שנתן ה' למשה? שורות 19-22

6. מה טען משה בסוף? מדוע משה לא יכול לדבר עם פרעה? שורה 23

7. כיצד פתר ה' את הבעיה האחרונה? שורות 24-25

פֶּרֶק ג'

1 מֹשֶׁה הִלָּךְ לְכוּנוֹן מִצְרַיִם וּמִטָּה אֱלוֹהִים בָּיָדוֹ. יָצָא אֶהָרֹן אַחִיו הַגָּדוֹל שֶׁל מֹשֶׁה לִפְגֹּשׁ אֶת
מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר. סִפֵּר מֹשֶׁה לְאֶהָרֹן אַחִיו אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַח אוֹתוֹ אֶל פְּרַעֲה לְהוֹצִיא
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.

בָּאוּ מֹשֶׁה וְאֶהָרֹן וְעָמְדוּ לִפְנֵי פְרַעֲה. שָׁאַל אוֹתָם פְּרַעֲה: "מִי אַתֶּם וּמָה רְצוֹנְכֶם?"
5 "עֲבָרִים אֲנַחְנוּ" עָנָו מֹשֶׁה וְאֶהָרֹן, "וְאֱלוֹהִים שָׁלַח אוֹתָנוּ אֶלֶיךָ לֵאמֹר:
"שְׁלַח אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל!"

אִז קָרָא פְּרַעֲה: "מִי הוּא אֱלוֹהֵיכֶם כִּי אֶשְׁמַע בְּקוֹלוֹ? לֹא אֶשְׁמַע!
וְגַם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶשְׁלַח מֵאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל! לָכוּ לָכֶם!"
פְּרַעֲה פָקַד עַל שׁוֹטְרָיו לְהַכְבִּיד אֶת הָעֲבוֹדָה עַל יִשְׂרָאֵל.
10 אָמַר אֱלוֹהִים לְמֹשֶׁה וְאֶהָרֹן:

"יִדְעֵתִי כִּי לֹא יִרְצֶה פְּרַעֲה לְשַׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל,
לְכֹן אֶפְהָ אוֹתוֹ מִכּוֹת חֲזָקוֹת וּפּוֹגְעוֹת. רַק אִז פְּרַעֲה יִשְׁלַח אֶתְכֶם.
כִּי בָיִד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה אוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂכוּלֶם יִדְעוּ עַד כַּמָּה חֲזָק
הָאֱלוֹהִים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל."

15 עֶשֶׂר מִכּוֹת הֵבִיא אֱלוֹהִים עַל פְּרַעֲה וְעַל מִצְרַיִם וְאֵלוֹ הוּן:
דָּם, צַפְרֻדָּע, כְּנִים, עָרוֹב, דְּבַר, שְׁחִין, בָּרָד, אֲרָבָה, חוֹשֶׁךְ, מַכַּת בְּכוֹרוֹת.
וּבְעָרַב שֶׁלִּפְנֵי מַכַּת בְּכוֹרוֹת, קָרָא מֹשֶׁה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם:
הִתְכַּוְּנוּ, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְעִזּוֹב אֶת מִצְרַיִם הַלְיָלָה.

כֶּךָ עָשׂוּ: אֲרִזוֹ לָכֶם מָעֵט צִיּוֹד, בְּגָדִים שְׂמִיכוֹת וְקִמַּח לְמֵאֲכָל.
20 וּמִרְחוֹ אֶת הַמִּשְׁקוּף שֶׁל הַדֶּלֶת בְּדָם כְּדִי שֶׁה' יִפְסַח עַל בֵּיתְכֶם כְּשֶׁהוּא מַכֶּה אֶת הַמִּכָּה
הָאֲחֵרוֹנָה הַקְּשָׁה בְיוֹתֵר - מַכַּת בְּכוֹרוֹת"
"וַיְהִי בְאֲמָצַע הַלְיָלָה הַכֶּה אֱלוֹהִים אֶת כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, גַּם אֶת בְּכוֹר פְּרַעֲה הַכֶּה,
וְהִיְתָה צַעֲקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם, כִּי אִין בֵּית אֲשֶׁר אִין שָׁם מֵת."

פְּרַעֲה אָמַר אֶל מֹשֶׁה וְאֶהָרֹן: "קוּמוּ, צְאוּ אֶתְם וּבְנִיכֶם וְצֵאוּ מִן הָאָרֶץ."

דָּם

צַפְרֻדָּע

כְּנִים

עָרוֹב

דָּם

מַכַּת
בְּכוֹרוֹת

חוֹשֶׁךְ

אֲרָבָה

בָּרָד

שְׁחִין

עבודת הפרק ג'

1. מה בקשוי משה וְאַהֲרֹן מִפְּרַעַה ? שורות 4-6

2. מדוע, לדעתך, לא הסכים פרעה לשלח את בני ישראל מארצו?

3. מדוע ה' הוציא את בני ישראל "בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה" ממצרים? שורות 13-14

4. רשמו את עשרת המכות. שורות 15-16

1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____ 5. _____
 6. _____ 7. _____ 8. _____ 9. _____ 10. _____

5. הסבירו מהי "מכת בכורות"? שורות 22-23

6. כיצד התכוננו בני ישראל ליציאה ממצרים? שורות 19-20

7. מדוע נקרא החג - חג פסח? (רמז - הסתכלו בשורה עשרים).

8. מה אמר פרעה למשה וְאַהֲרֹן לְאַחַר "מכת בכורות"? שורה 24

פָּרֶק ד'

1 בחמשה עשר יום לחודש ניסן יצאו בני ישראל ממצרים.

עברו רק שלושה ימים, ופרעה התחרט על פי שלח את בני ישראל מארצו.

פרעה אסף את חייליו ויצא לרדוף אחרי בני ישראל.

הם רדפו והשיגו את בני ישראל על שפת ים סוף.

5 כשראו בני ישראל את המצרים, נבהלו מאד וצעקו אל ה' שיציל אותם.

אז הפה משה במטה על הים – ונבקעו המים. בני ישראל עברו את הים ביבשה.

ראו המצרים כי הים נבקע ובני ישראל עוברים בתוכו נכנסו גם הם.

הרים משה את המטה שוב על הים, והמים שבו וכסו את היבשה וכל חיילי פרעה,

המרפבות והסוסים טבעו בים.

10 לזכר יציאת מצרים חוגגים בטו' בניסן את חג הפסח במשך שבועה ימים.

בנימים אלה אוכלים מצות ולא חמץ - כדי לזכר שבני ישראל יצאו בחפזון גדול

ממצרים, בצקם לא החמיץ, והם יכלו לאפות רק מצות.

בתורה כתוב "והגדת לבנך..." - חובה לספר את סיפור "יציאת מצרים" ולכן

בערב הראשון של חג הפסח חוגגים את "ליל הסדר"

15 ובו מתכנסים ומספרים על יציאת מצרים מתוך ההגדה.

הלילה נקרא "ליל סדר" משום שהערב מתנהל תמיד באותו סדר.

אוכלים מאכלים שמזכירים מה קרה לבני ישראל במצרים:

מרור - לזכר החיים המרים של בני ישראל במצרים.

חרסת - לזכר הטיט שהשתמשו העבדים העבריים במצרים.

20 שרים שירים, הבן הצעיר שר את השיר "מה נשתנה" -

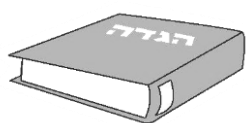
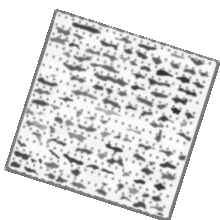
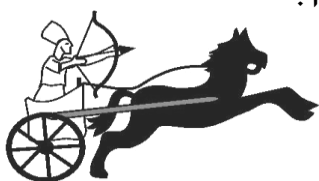
ארבע קשיות ששאלות במה שונה הלילה הזה משאר לילות השנה?

בליל הסדר מחביאים אפיקומן - חצי מצה עטופה במפית.

ובסוף הסדר מחפשים הילדים את האפיקומן,

כדי לגרם להם להשאר ערים ולהקשיב לספור "יציאת מצרים".

ומסיימים בתפלה "לשנה הבאה בירושלים הבנויה".

מה נשתנה הלילה הזה?

עבודה לפרק ד'

1. באיזה תאריך יצאו בני ישראל ממצרים? שורה 1

2. מדוע נבהלו בני ישראל?

3. כיצד נצלו בני ישראל מצבא המצרים? שורות 8-9

4. בשורה 12 רשומה המילה בחפזון מה פרוש המילה?
 א. בכעס. ב. בשמחה. ג. באיטיות. ד. במהירות.

5. לזכר מה חוגגים את חג הפסח? שורה 10

6. מדוע קוראים ללילה הראשון של פסח "ליל הסדר"? שורה 16

7. מה עושים ב"ליל הסדר"? שורות 17,20,22

8. מדוע מחביאים אפיקומן בליל הסדר? שורות 22-24

9. באיזו תפלה מסיימים את ליל הסדר? שורה 25
